

tésére hangzott fel énekük. Jártak Ausztriában, Németországban, Hollandiában, Olaszországban, Franciaországban és másutt is, Liszt: Krisztus c. oratóriumának lemezfelvételével – amelyet Forrai Miklós vezetésével rögzítettek – Grand Prix díjat nyertek – nos, sorolhatnám a külhoni sikereket. Mégsem ez a meghatározó – bár kétségkívül fontos tény. A döntő az, amit itthon tettek. Az, hogy generációk nevelkedtek „Népszerű oratóriumrészletek” c. lemezükön, hogy az iskolai énekórákon hosszú ideig őket hallhattuk, hogy az emberi hang szépségét megmutatták, hogy a közös munka, az együtt alkotás semmihez sem hasonlítható, köveket megmozgató erejét hittel, szeretettel – dacolva nehézséggel – átörökítették.

Az alapító Bárdos Lajost 1948-ban Forrai Miklós követte, aki 30 éven át állt az együttes élén. 1978-ban Margittay Sándort hívták a karnagyi pulpitusra, őt 1984-ben Antal Mátyás követte. 2002-től – hosszabb, rövidebb ideig – Tóth András, Kaposi Gergely, Cser Miklós vezette a kórust, mígnem az idén Virágh András, a Belvárosi Főplébánia-templom zenei vezetője vette át az irányítást.

Bárdos zeneszerzői ars poeticáját Harmath Artúrnak írott leveléből ismerhetjük: „liturgikus szempontból ideálom a teljes tisztaság, egyesítve a praktikus követelményekkel.” A szavakat tett is követte: Bárdos III. miséjének érdekessége, hogy annak zenei anyagát Liszt: Koronázási miséjének Credo tételeiből merítette.

Most, amikor Liszt Ferenc születésének 200. évfordulóját ünnepli a világ, olyan muzsikuss áll az együttes élén, akinek temploma egykor Liszt látogatásának színtere volt, akinek Édesapja is egyházi szolgálatban töltötte életét, s aki most, a szeptember 19.-i jubileumi koncerten Kodály: Budavári Te Deuma mellett Liszt: Koronázási miséjét is vezényli. Azt a művet, amelyet egykor az alapító Bárdos Lajos is dirigált.

A Budapesti Kórus ünnepén okunk van az öröme, mert e díj olyanokhoz kerül, akik valóban mindent megtettek azért, hogy örökségünk megmaradjon, hogy utódaink és megismerhessék a szépet és jót. Ez a mi nagyon is irigyelhető örökségünk: Liszt, Bárdos, Kodály, Forrai, Margittay, Virághék és persze a most 70 éves Budapesti Kórus. Éltesse őket Isten sokáig!

Vass M. Katalin

Kodály szaktábor – Magyarpolány 2011

Augusztus 21-től 25-ig zenétől volt hangos Magyarpolány, ezen a nyáron nyolcadik alkalommal került megrendezésre a Kodály Zoltán szaktábor. Iskolai és óvodapedagógusok, karvezetők gyűltek össze, hogy tudásukat felfrissítsék, gyarapítsák, tapasztalataikat kicseréljék.

A szakmai munka *Dr. Ordasi Péter* és *Dr. Kerekesné Pytel Anna* irányításával folyt. Jómagam a mindennapos reggeli beénekeltetés feladatát vállaltam. Ennek keretében igyekeztem a jelenlévők figyelmét felhívni az iskolai, óvodai és kórusmunkánál nagymértékben igénybevett hangjuk gondos használatára, valamint a kezük alatt éneklők hangjáért való felelősségre. Kodályra gondolva ez a hangszer, a mindenki számára könnyen elérhető és egyedi, de ugyanakkor ápolást, gondozást igényel. Nagy örömmre szolgált a reggelek indítása, a hang egész napos használatára és a tiszta éneklésre való előkészítése.

A napi munka komoly összeszedettséget kívánt. A nyár egyik legmelegebb hetében reggel 8-tól általában este 10-ig kitartó lelkesedéssel dolgoztak a hallgatók. De talán nem is jól mondom. Ez nem fárasztó munka, hanem sok örömet szerző, hasznos gondolatokat ébresztő közös muzsikálás volt. Az örömteli hangulat előidézői kedves kollégáim voltak. Legnagyobb elismeréssel kell szólnom róluk. Ordasi Péter minden apró mozzanatra odafigyelő, segítőkész megjegyzéseit halk szóval, türelemmel, tanári igényességgel közölte az egyre bátrabban társaik elé álló vezénylőkkel. Tanácsai már a helyszínen is hasznosnak bizonyultak, de egyben jövőbe mutató segítségül is szolgálhattak. Pytel Anna temperamentumával és humorával friss erőt sugárzott az órákig egyhelyben ülő és feszülten figyelő hallgató-ságba.

A tábor fő tevékenysége a kórusirodalom és karvezetés gondolata körül forgott. Változatosságot a beiktatott előadások jelentettek. Nyitó gondolatként *Dr. M. Tóth Antal* beszélt a 200 éve született Liszt Ferenc és a magyar kóruskultúra címmel. Ezt követte *Dr. Ittész Mihály*, a Magyar Kodály Társaság társelnökének előadása „Zenei múlt, jelen és jövő gondolatok a Magyar Kodály Társaság-ról.” *Ebele Ferenc* plébános úr egyházi népénekről tartott előadását rövid orgonahangverseny követte.

Két alkalom is kínálkozott a kisebb gyerekekkel való foglalkozás témakörében. *Lázár Katalin* az „Élő gyermekjátékok a magyar nyelvterület különböző részein a Kárpát medencében” címmel, és *Ertl Pálné* „Népi gyermekjátékok szerepe a gyermek személyiségének fejlesztésében” címmel tartottak hangulatos előadást és mozgatták meg a résztvevőket.

Agócs Gergely a népdalgyűjtésről, hagyományápolásról, *Sigrai László* a kottakiadásról, a kottahasználat jogi hátteréről tájékoztatott. Utolsó napon még két előadást halhattunk. *Varga Károly* beszélt hosszú évek tapasztalatról. Méltó befejezésként a Magyar Kodály Társaság elnöke, *Szönyi Erzsébet*, Kossuth díjas zeneszerző, egykori Kodály tanítvány visszaemlékezésével és gondolataival tisztelt meg bennünket és adott új erőt a továbbiakra.

A napi gondos munka meghozta gyümölcsét. A szaktábor záró hangversenye a templomi akusztikával fokozva mindannyi aktív résztvevőnek és a közönségnek igazi élményt jelentett.

Nagy szerencse, hogy szűkölködő világunkban sikerült ilyen hasznos tábor szervezése. A háziasszony szerepét is betöltő *Nagy Tiborné Nyári*

Ágnes lelkiismeretes munkáját dicséri a változtatásokkal is terhelt program gördülékeny megvalósulása. Köszönet érte! Köszönet illeti a Nemzeti Kulturális Alap támogatását, valamint az Eötvös Károly Megyei Könyvtár és Közművelődési Intézet, a Magyar Kodály Társaság és Magyarpolány Önkormányzatot segítségükért.

Meglepetésemre a tábor résztvevői nem csupán Veszprém megyéből érkeztek, hanem az ország különböző vidékeiről. Tekintve, hogy a szomszédos Szlovákiából is volt jelentkező, így arra gondolok, hogy bármily hihetetlenül hangzik, lassan nemzetközivé fejlődhet a magyarpolányi hagyomány. A létszám ugyan mindössze egy iskolai osztály létszámához hasonlítható, de a helyi adottságnak ez éppen megfelelő volt.

Akaratlanul is Berzsenyi sorát juttatja eszembe: „Nem sokaság, hanem lélek...” Úgy érzem, aki ennek az öt napnak élményét vihette magával, boldogan kezdte munkáját az új tanévben. Ezt a lelkes munkát dicsérem és kívánom az eljövendőkre mindenkinek.

Somorjai Paula

Páter Tamás Alajos Emlékhangverseny **Zalaegerszeg 2011. október 8.**

Az emlékezet ébrentartása, az értékek megőrzése és továbbadása irányítja azt a nemes tevékenységet amit a Páter Tamás Alajos Alapítvány munkája során hosszú évek óta kifejt.

Páter Tamás Gergely Alajos a ferences rend tagja, bölcseleti és teológiai tanulmányai mellett kántorképzőt is végzett, majd 1941-ben Kodály Zoltán biztatására a Zeneművészeti Főiskola egyházkarnagy és zeneszerzés szakára iratkozott be. Karnagy tevékenységét, kórus szervezését Budapesten a II. kerületi Országúti Ferencesek rendházában a háborút követő legnehezebb időben 1945-ben kezdte. A kórus tagjai kezdetben felnőttek és gyermekek voltak, majd külön vált a gyermekkar és zenekar is társult a kórushoz. Első jelentős fellépésük 1947 novemberében volt, és akkor az immáron 150 tagú együttest Kápisztrán Szent Jánosról nevezte el.

Hamarosan ismertté vált a kiváló együttes, rendszeresen szerepeltek a Magyar Rádióban és a Zeneakadémián. Az ötvenes évek elején egyházi kórus számára e lehetőségek megszűntek, ám megnövekedett a templomi szereplések száma, nemcsak a fővárosban, hanem szerte az országban ahol bemutatták a liturgikus a cappella műveken túl, a többszólamú hangszerkíséretes miséket, kantátákat és oratóriumokat. Tamás Alajos huszonkét esztendő karnagy működése során megszólaltatta a zeneirodalom nagy korszakainak legjelentősebb alkotásait. Mint zeneszerző is sokat alkotott, sajnálatosan korán, ötvenkét esztendősen bekövetkezett haláláig.